

আধুনিক মননৰ অধিকাৰী খাঁটি অসমীয়া পণ্ডিতজন

মানুহ হিচাপে এজন ব্যক্তিৰ জীৱন দৰ্শন, জীৱন নীতি, তেওঁৰ মনোবিশেষণ, ভাবধাৰা, আচৰণ ইত্যাদিয়ে ব্যক্তিৰ জীৱন দৰ্শনৰ নীতিসমূহৰ বা প্ৰমূল্যাবেদ ভিন ভিন হোৱা দেখা যায়। মানুহৰ প্ৰয়োজনীয় কৰা মহান আৰু সংস্কৃত ভাষা আৰু ভাৰতীয় সাহিত্য-সংস্কৃতিৰ থতি ধৰা তেওঁৰ গভৰ্ণৰ শৰীক, যিবোৰে তেওঁৰ অধ্যয়নশীল জীৱননৈতিক খৰ ভালদৰে পৰিষ্কৃত হোৱা দেখা যায়। সন্দিকৈ হৈছে এনে এজন লোক যিবোৰে নিজৰ গভৰ্ণৰ অধ্যয়নৰ মোগেদি প্ৰাচীন ভাৰতীয় সাহিত্য তথা দৰ্শনৰ দ্বাৰা উদ্বৃত হৈ ও সৈই সময়ৰ আছকলীয়া অসমীয়া সমাজৰ বৰাহা তথা আচৰণৰ পৰা আতৰি ধৰাক এক শৰীৰ, যুক্তপৰ্যায় আধুনিক মনৰ পৰিচয় দি যোৱা এজন গভৰ্ণৰ চিৰশীল লোক। ছাত্ৰছাত্ৰৰ পৰাহৈ আধুনিক ভাৰতধাৰাৰে পৰিষ্কৃত অথবা সাজ-সজ্জাত একেৰাবে দেৱীয়া কৃষ্ণকান্ত সন্দিকৈক আধুনিক হৈতো যে এজন সঁচা অসমীয়া লোক আছিল, তাৰ পৰা আজিৰ সমাজে শিকিবলগীয়া ভালেখিক কথাই আছে।

নিয়মানুবৰ্তিতা আৰু উদৰতাৰ সন্দিকৈৰ জীৱন নীতিত অন্য দুটা উল্লেখনীয় দিশ। সন্দিকৈৰ বাবে নিয়মানুবৰ্তিতা হল এক দৰ্শনৰ আৰু তেওঁৰ জীৱনী প্ৰণেতা আপুনৰ ছাত্ৰছাত্ৰৰেক কোৱাৰ দৰে তেওঁ হেনো নিজৰ হাতাঘড়ীতো দুঃখী আগুৱাই হৈছিল যাতে তেওঁ নিজক জোৱাক আধ্যানৰ পৰা আতৰত বাখি নিজৰ স্থায়ৰ ব্যতী ল'ব পাৰে। একেদেৱে সন্দিকৈৰে উদৰ মনটোৱে পৰিচয় পোৱা যায়, যেত্যোৱা বহুতৰ বাবে অতি আকংক্ষিত আৰু দুৰ্বল ‘পদ্মভূষণ’ উপাধিৰ বাবে পোৱা বৰ্ষ পদক আৰু চৰ্দ, ‘পৌজাৰী’ উপাধিৰ বাবে পোৱা পদক, অতিকৈ দুৰ্লভ এখন কিতাপ ‘The Art of Soviet Georgian’ সন্দৰ্ভ তেওঁৰ বহুলোকন সামৰীয়সমূহ তেওঁৰ জীৱনীকাৰৰ আপুনৰ ছাত্ৰছাত্ৰৰ উপহাৰ হিচাপে হৈ যোৱা বিষয়টো যিটোৱে তেওঁৰ মহান উদৰতাৰ লগতে সন্দিকৈৰ অগতনুগতিক জীৱন নীতিৰ বিষয়েও বাবে বাবে সৌৰ্বৰাহী লগতে এনেৰোৰ উদাহৰণে আমাৰ অতি স্থাপৰ মনটোক আৰুবিশেষণ কৰাত সহায় কৰিব পাৰে।

জীৱনজোৱা অধ্যয়নত ব্ৰুতি মহান মনীয়ী কৃষ্ণকান্ত সন্দিকৈ আছিল এজন প্ৰাচীৰ বিমুখ উদৰ লোক। অতিৰিক্তিৰ প্ৰশংসণৰ বাবে নিদানাদক কেতিয়াৰ প্ৰশংসণৰ নিদিয়া সন্দিকৈৰ জীৱন আৰু অনন্ত নিৰ্মাণে। সামাজিক হৈতো তেওঁ আজিল প্ৰাচীন সাহিত্য-সংস্কৃতিৰ সাধক, সৰলমনা হৈতো গোৱার্থীতাৰে মহীয়ান হোৱা এজন বিশেষ লোক। সন্দিকৈৰ জীৱনৰ এক অন্যতম বিশেষত হৈতো এজন ভাষাতত্ত্ববিদ

ড° বীতিমণি বৰদলৈ
ড° প্ৰসেনজিৎ দাস

হিচাপে তেওঁ লাভ কৰা নিজৰ অনুসন্ধিতু তথা জ্ঞানশিল্পসু মন আৰু সংস্কৃত ভাষা আৰু ভাৰতীয় সাহিত্য-সংস্কৃতিৰ থতি ধৰা তেওঁৰ গভৰ্ণৰ শৰীক, যিবোৰে তেওঁৰ অধ্যয়নশীল জীৱননৈতিক খৰ ভালদৰে পৰিষ্কৃত হোৱা দেখা যায়। সন্দিকৈ হৈছে এনে এজন লোক যিবোৰে নিজৰ গভৰ্ণৰ অধ্যয়নৰ মোগেদি প্ৰাচীন ভাৰতীয় সাহিত্য তথা দৰ্শনৰ দ্বাৰা উদ্বৃত হৈ ও সৈই সময়ৰ আছকলীয়া অসমীয়া সমাজৰ বৰাহা তথা আচৰণৰ পৰা আতৰি ধৰাক এক শৰীৰ, যুক্তপৰ্যায় আধুনিক মনৰ পৰিচয় দি যোৱা এজন গভৰ্ণৰ চিৰশীল লোক। ছাত্ৰছাত্ৰৰ পৰাহৈ আধুনিক ভাৰতধাৰাৰে পৰিষ্কৃত অথবা সাজ-সজ্জাত একেৰাবে দেৱীয়া কৃষ্ণকান্ত সন্দিকৈক আধুনিক হৈতো যে এজন সঁচা অসমীয়া লোক আছিল, তাৰ পৰা আজিৰ সমাজে শিকিবলগীয়া ভালেখিক কথাই আছে।

নিয়মানুবৰ্তিতা আৰু উদৰতাৰ সন্দিকৈৰ জীৱন নীতিত অন্য দুটা উল্লেখনীয় দিশ। সন্দিকৈৰ বাবে নিয়মানুবৰ্তিতা হল এক দৰ্শনৰ আৰু তেওঁৰ জীৱনী প্ৰণেতা আপুনৰ ছাত্ৰছাত্ৰৰেক কোৱাৰ দৰে তেওঁ হেনো নিজৰ হাতাঘড়ীতো দুঃখী আগুৱাই হৈছিল যাতে তেওঁ নিজক জোৱাক আধ্যানৰ পৰা আতৰত বাখি নিজৰ স্থায়ৰ ব্যতী ল'ব পাৰে। একেদেৱে সন্দিকৈৰে উদৰ মনটোৱে পৰিচয় পোৱা যায়, যেত্যোৱা বহুতৰ বাবে অতি আকংক্ষিত আৰু দুৰ্লভ ‘পদ্মভূষণ’ উপাধিৰ বাবে পোৱা বৰ্ষ পদক আৰু চৰ্দ, ‘পৌজাৰী’ উপাধিৰ বাবে পোৱা পদক, অতিকৈ দুৰ্লভ এখন কিতাপ ‘The Art of Soviet Georgian’ সন্দৰ্ভ তেওঁৰ বহুলোকন সামৰীয়সমূহ তেওঁৰ জীৱনীকাৰৰ আপুনৰ ছাত্ৰছাত্ৰৰ উপহাৰ হৈতোৱে হৈ যোৱা বিষয়টো যিটোৱে তেওঁৰ মহান উদৰতাৰ লগতে সন্দিকৈৰ অগতনুগতিক জীৱন নীতিৰ বিষয়েও বাবে বাবে সৌৰ্বৰাহী লগতে এনেৰোৰ উদাহৰণে আমাৰ অতি স্থাপৰ মনটোক আৰুবিশেষণ কৰাত সহায় কৰিব পাৰে।

সন্দিকৈয়ে নিজৰ জীৱনত লগ পোৱা শিক্ষক সমাজৰ তথা বন্ধু-বন্ধুৰ পৰা পোৱা আনুগতীই তেওঁৰ জীৱন নীতিত আৰুভুগিৰ পৰাহৈ প্ৰভাৱ পেলোৱা দেখা যায়। সামাজিক মানুহ হৈতোৱে জ্ঞানত হৈব ও নৈলে নাহে, লাগতে পাণ্ডিতি কেতিয়ও জ্ঞানত হৈব ও নৈলে। সন্দিকৈ নিজেই এক উদাহৰণ। নিজৰ জীৱনীত তেওঁ কোৱাৰণে হাইস্কুলত পঢ়ি থকা সমাজত, সন্দিকৈৰ দৰে এক মহান সংস্কৃতজ্ঞে, সংস্কৃত বিষয়টোত পাছ মাৰ্ক পোৱাটোৱেই নোলে খুব কঠিন আছিল। কিন্তু

তেওঁৰ শিক্ষক যতীন্দ্ৰ নাথ আচাৰ্যই যিদিবে তেওঁৰ সংস্কৃত ভাৰতীয় জ্ঞান দিছিল, মেইটোৱে গোটেই জীৱনৰ বাবে সন্দিকৈক অনুপ্রাণিত কৰিছিল। বৰ্তমানৰ প্ৰতিকূল সমাজ তথা শিক্ষা বাবহৰ্তাৰ এনে এক শিক্ষক প্ৰয়োজনীয়তা পূৰাদমেই এক বিচাৰ্যৰ বিষয়। হাইস্কুলীয়া জীৱনত লগ পোৱা যতীন্দ্ৰ নাথ আচাৰ্যৰ পৰা আৰম্ভ কৰি, কটন কলেজত লগ পোৱা শিক্ষকসকল, কলিকতাৰ বিশ্ববিদ্যালয়ত লগ পোৱা আশাতোৰ মুখুজ্জী, সীতাবাৰ্ম শাস্ত্ৰীক ধৰি বিলাতত লগ পোৱা মহান শিক্ষকসকলৰ আবদানে পৰবৰ্তী সময়ত সন্দিকৈৰ জীৱনত বিশেষ প্ৰভাৱ পেলাইছিল। তেনে ক্ষেত্ৰত বৰ্তমান সময়ত ছা৤্ৰ-ছাৰ্ট্ৰীৰ প্ৰতি শিক্ষক সমাজৰ ভূমিকা কেনে হোৱা উচিত, তাৰ উভাৰ সন্দিকৈৰ ওপৰত পৰা তেওঁৰ শিক্ষকসকলৰ প্ৰভাৱত পৰাহৈ গীণ পাৰ পৰাবৰ্তী পৰাবৰ্তী ভালেখিক কথাই আছে।

ঠিক তেনেদেৱে সন্দিকৈৰ সমাজৰ মুখুজ্জীক ব্যক্তি সমাজে কি ধৰণে তেওঁৰ জীৱনত এক সুন্দৰপুস্তীৰ প্ৰভাৱ পেলাইছিল, তাৰে প্ৰসংগিকতা আজিৰ সময়ত নোহোৱা নহয়। উদাহৰণস্বৰূপে নাম ল'ব পৰা লোকসকল হৈছে— সুৰক্ষিতাৰ ভূমিকা, নৰবীন চন্দ্ৰ বৰদলৈ, লক্ষ্মীনাথ বেজবৰোৱা, লক্ষ্মীনাথ ফুকুন, মিাড়েদেৱ মহত্ত, কৃষ্ণকান্ত আৰু অধ্যয়নপঞ্চ অদান-পদানে তেওঁৰ ভাৰতীয় সাহিত্যৰ লগতে বিদেশী সাহিত্যৰে চৰ্চা কৰাৰ বাবে সদায়ে অনুপ্রাণিত কৰি বাখিছিল।

এজন মহান সংস্কৃত পণ্ডিত তথা ভাষাতত্ত্ববিদ হিচাপে বিধেয় তেওঁৰ জীৱনত এক সুন্দৰপুস্তীৰ প্ৰভাৱ পেলাইছিল, তাৰে প্ৰসংগিকতা আজিৰ সময়ত নোহোৱা নহয়। উদাহৰণস্বৰূপে নাম ল'ব পৰা লোকসকল হৈছে— সুৰক্ষিতাৰ ভূমিকা নৰবীন চন্দ্ৰ বৰদলৈ, লক্ষ্মীনাথ বেজবৰোৱা, লক্ষ্মীনাথ ফুকুন, মিাড়েদেৱ মহত্ত, কৃষ্ণকান্ত আৰু অধ্যয়নপঞ্চ অদান-পদানে তেওঁৰ ভাৰতীয় সাহিত্যৰ লগতে বিদেশী সাহিত্যৰে চৰ্চা কৰাৰ বাবে সদায়ে অনুপ্রাণিত কৰি বাখিছিল।

এজন মহান সংস্কৃত পণ্ডিত তথা ভাষাতত্ত্ববিদ হিচাপে বিধেয় তেওঁৰ জীৱনত এক সুন্দৰপুস্তীৰ প্ৰভাৱ পেলাইছিল, তাৰে প্ৰসংগিকতা আজিৰ সময়ত নোহোৱা নহয়। উদাহৰণস্বৰূপে নাম ল'ব পৰা লোকসকল হৈছে— সুৰক্ষিতাৰ ভূমিকা নৰবীন চন্দ্ৰ বৰদলৈ, লক্ষ্মীনাথ বেজবৰোৱা, লক্ষ্মীনাথ ফুকুন, মিাড়েদেৱ মহত্ত, কৃষ্ণকান্ত আৰু অধ্যয়নপঞ্চ অদান-পদানে তেওঁৰ ভাৰতীয় সাহিত্যৰ লগতে বিদেশী সাহিত্যৰে চৰ্চা কৰাৰ বাবে সদায়ে অনুপ্রাণিত কৰি বাখিছিল।

এজন মহান সংস্কৃত পণ্ডিত তথা ভাষাতত্ত্ববিদ হিচাপে বিধেয় তেওঁৰ জীৱনত এক সুন্দৰপুস্তীৰ প্ৰভাৱ পেলাইছিল, তাৰে প্ৰসংগিকতা আজিৰ সময়ত নোহোৱা নহয়। উদাহৰণস্বৰূপে নাম ল'ব পৰা লোকসকল হৈছে— সুৰক্ষিতাৰ ভূমিকা নৰবীন চন্দ্ৰ বৰদলৈ, লক্ষ্মীনাথ বেজবৰোৱা, লক্ষ্মীনাথ ফুকুন, মিাড়েদেৱ মহত্ত, কৃষ্ণকান্ত আৰু অধ্যয়নপঞ্চ অদান-পদানে তেওঁৰ ভাৰতীয় সাহিত্যৰ লগতে বিদেশী সাহিত্যৰে চৰ্চা কৰাৰ বাবে সদায়ে অনুপ্রাণিত কৰি বাখিছিল।

এজন মহান সংস্কৃত পণ্ডিত তথা ভাষাতত্ত্ববিদ হিচাপে বিধেয় তেওঁৰ জীৱনত এক সুন্দৰপুস্তীৰ প্ৰভাৱ পেলাইছিল, তাৰে প্ৰসংগিকতা আজিৰ সময়ত নোহোৱা নহয়। উদাহৰণস্বৰূপে নাম ল'ব পৰা লোকসকল হৈছে— সুৰক্ষিতাৰ ভূমিকা নৰবীন চন্দ্ৰ বৰদলৈ, লক্ষ্মীনাথ বেজবৰোৱা, লক্ষ্মীনাথ ফুকুন, মিাড়েদেৱ মহত্ত, কৃষ্ণকান্ত আৰু অধ্যয়নপঞ্চ অদান-পদানে তেওঁৰ ভাৰতীয় সাহিত্যৰ লগতে বিদেশী সাহিত্যৰে চৰ্চা কৰাৰ বাবে সদায়ে অনুপ্রাণিত কৰি বাখিছিল।